

Ett minnesord

Vi vill i Filippusfamiljen minnas de båda bröderna som var en del av att de första hjälpsändningarna blev av. Vi ger vårt deltagande till de som står allra närmast och känner av tomhet och saknad.

Uppmärksammat i Ukrainsk TV

Vi vill minnas både Evert och Staffan i deras krafts dagar. Staffan berättade inför min första resa att han var fylld av tro att Gud ville använda hjälpsändningar som ett redskap att bära ut Guds ord. De sade han med en brinnande iver av att hjälpa de som

-Du säger att du har tro, visa mig din tro, så ska jag visa dig min genom handling. Jakobs brev 2:18.

var i fattigdom. Evert och Staffan var bröder till fyra systrar.

Jag kom med i stiftelsen när ett generationsskifte påbörjats. Det hade kommit in nya medarbetare, ifrån nya platser. Det har

öppnats klädsamlingar i Höga Kusten, Bjurholm, Timrå och Ljustorp. Det har blivit resor varje kvartal med välfylld trailer och buss till Ukraina och Rumänien. Jag tänker om inte det här skulle var Herrens verk så skulle arbetet dött ut och runnit ut i sanden. Men i stället har medlemsantalet vuxit och nya kontakter i Ukraina inneburit möjligheter att nå ut med hjälpen till de som mest behöver.

Everts noggrannhet kunde vi följa genom hans dokumentation av resorna. Där berättades om hur svårt det var att beräkna åtgång av drivmedel och att de tog med sig både vatten och bränsle i ballast. Vattnet transporterades fryst så att det skulle hålla sig som dricksvatten allt eftersom. Det var svårigheter att utan GPS hitta fram och köra rätt väg. Alla vägskyltar var ju på polska och ukrainska. Vägytan som vi körde på var hård och beläggningen var av betongplattor efter andra världskriget. Den första resan kördes bara några år efter att muren mot östblocket hade fallit. Ett annat bibelord som Staffan ofta citerade var ifrån.

-Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte gjort för mig. Matteusevangeliet 25:45.

Guds ord har varit och är vägvisande i resornas mål och syfte. Vi vill fortsätter hjälpa.

Generationsskifte

Berättelsen om hur de båda deltog med stämsång och Evert var tenor. Han grät när han återgav sången ifrån det härliga väckelsemötet i den gamla masonitkyrkan. Den fortsatta omsorgen om såväl fordon som att hålla ihop i uppdraget i Filippus har sedan en tid Staffans son, Mikael Jonsson som nu är ordförande och Everts svärson Bertil Sjöström som idag är kassör och reseplanerare.

Vem av dom kunde tro det när de satt vid köksbordet och planerade den första resan och nu är de 119:e resan avklarad.

Tänk att den tro som gavs till uppdraget fortfarande har växtkraft för framtiden. Hjärtats tro söker inte sitt, utan det ser behovet och blir ett redskap i Guds Hand. Nu hoppas vi att både Staffan och Evert kunde se tillbaka på denna tid och glädjas innan de fullbordade sitt lopp. De har nu båda lämnat jordelivet och fått möta Herren Jesus.

Jag tror att de får höra :

Bra du trogne gode tjänare du gjorde vad jag bad dig. Matteusevangeliet 25:21.

-Gå in i din Herres glädje.
Vila i frid ni Guds medarbetare.

Vid pennan Eva Bylund

Stort hjärta för barnhemsbarnen

Redaktionen önskar en
Glad Påsk

FAKTA

Stiftelsen Ukrainahjälpen Filippus bildades 1992 efter ett besök i Berdichew, Ukraina. Ett tjugotal personer (främst ungdomar) var med på resan och såg de stora behov som fanns. Vid föreningens bildande var Staffan Jonsson, Erik Nordin, Evert Jonsson, Bertil Sjöström samt Micael Jonsson närvarande. Under halvåret efter bildandet sökte man med ljus och lykta efter en buss för att transportera förnödenheter till Ukraina, till sist inköptes en postbuss som möjliggjorde hjälpandet. Det har blivit många resor sedan grundandet, numera finns det; en buss, trailer med dragare samt en släpvagn i fordonsparken. De tillhör Hjälptransporten i Örnsköldsvik AB och är ett av stiftelsen helägt bolag. Besök gärna vårans hemsida. Där kan du läsa mer om oss och få information om våra resor.

Hemsidan: www.filippus.se